

Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
 Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice
 Departamentul de Științe Politice, Relații Internaționale și Studii Europene
 Domeniul de studii: Științe Sociale și Politice

FISA DISCIPLINEI

DENUMIREA DISCIPLINEI				Alegeri și sisteme electorale				COD:	
CICLUL DE STUDII (L-licență/M-master/D-doctorat) ȘI ANUL DE STUDIU (1,2,3,4)				L(3)	Semestrul	2	STATUTUL DISCIPLINEI (OB-obligatorie/OP-opțională/F-facultativă)		OB
NUMĂRUL ORELOR PE SAPTĂMÂNĂ				TOTAL ORE SEMESTRU	TOTAL ORE ACTIVITATE INDIVIDUALA *	NUMĂR DE CREDITE	TIPUL DE EVALUARE (P-pe parcurs, C-colocviu, E-examen, M-mixt)		LIMBA DE PREDARE
C	S	L	Pr.						
2	2			56	94	5	M		Română

TITULARUL ACTIVITĂȚILOR DE CURS	GRADUL DIDACTIC ȘI ȘTIINȚIFIC, PRENUMELE, NUMELE	DEPARTAMENTUL
	LECT. DR. OVIDIU GHERASIM-PROCA	Științe Politice, Relații Internaționale și Studii Europene
e-mail		

TITULARUL ACTIVITĂȚILOR DE SEMINAR/L.P.	GRADUL DIDACTIC ȘI ȘTIINȚIFIC, PRENUMELE, NUMELE	DEPARTAMENTUL
	ASIST DR DORINA ȚICU	Științe Politice și Relații Internaționale

DISCIPLINE ABSOLVITE ANTERIOR	-
-------------------------------	---

OBIECTIVE*	Explicarea noțiunilor specifice domeniului de studiu al sistemelor electorale; capacitatea de a explica și interpreta idei, procese, specifice disciplinei, așa cum sunt reflectate în cuprinsul cursului și al bibliografiei de specialitate; familiarizarea cu principalele concepte, paradigme și teme ce formează patrimoniul științific al disciplinei; familiarizarea cu conținutul normelor legislative ce guvernează regimul instituțiilor electorale din România.
------------	--

COMPETENȚE SPECIFICE ACUMULATE	
COMPETENȚE PROFESIONALE**	<p>C1 Utilizarea adecvata a conceptelor de baza din domeniul științele politice Utilizarea conceptelor fundamentale din științele politice în descrierea si explicarea genezei si derulării unor evenimente sau procese Utilizarea aparatului conceptual al științelor politice în evaluarea relevantei si impactului teoriilor social-politice</p> <p>C2. Utilizarea regulilor fundamentale pentru înțelegerea și evaluarea unor proiecte, planuri, programe si acțiuni social-politice Construirea, susținerea si promovarea unui proiect, plan, program sau acțiune social-politică Elaborarea programelor si acțiunilor social-politice Aplicarea modelelor învățate în alcătuirea componentelor unor proiecte, planuri programe sau acțiuni social-politice concrete</p> <p>C3. Utilizarea tehnicilor de analiza politica în evaluarea critica a unor situații concrete prin care trec sistemele social-politice Precizarea și utilizarea unor teorii și metode în explicarea unor dispute și conflicte sociale și politice</p>

COMPETENȚE TRANSVERSALE	Gândire critică, muncă în echipă, acuratețe analitică, capacitate de contextualizare.
CONTINUTUL CURSULUI	<p>Cap. I. Reprezentarea, alegerile și recrutarea elitei politice</p> <ul style="list-style-type: none"> - Modele istorice ale selecției elitare: tragere la sorți vs. alegeri - Republicanismul și democrațiile liberale: emanciparea prin drepturi și emanciparea prin proceduri - Administrarea alegerilor și tehnologia electorală - Recomandări necritice și evenimente critice în dezbaterile referitoare la votul electronic: studii de caz - Fraudele electorale <p>Cap. II. Clasificarea și evaluarea sistemelor electorale</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dimensiuni și variabile - Tipologii - Contextul regulilor electorale <p>Cap. III. Contextul supranațional. Alegerile pentru Parlamentul European</p> <ul style="list-style-type: none"> - Legislația electorală - Modelul alegerilor de ordin secund - Participarea electorală <p>Cap. IV. Reformele electorale și comportamentul electoral: cazul României post-socialiste</p> <ul style="list-style-type: none"> - Alegerile parlamentare și „votul uninominal” - Alegerile prezidențiale și fenomenul hipermobilizării <p>Cap. V. Influența sistemului electoral asupra sistemului politic</p>
BIBLIOGRAFIE (SELECTIVĂ)	<p>Kenneth Benoit, „Duverger’s Law and the Study of Electoral Systems”, <i>French Politics</i>, nr. 4, 2006, p. 69-83.</p> <p>Anthony Downs, <i>O teorie economică a democrației</i>, Institutul European, Iași, 2009.</p> <p>Andrew Ellis, Alan Wall, <i>Voting from abroad: the International IDEA handbook</i>, International IDEA; Federal Electoral Institute of Mexico, Stockholm, Sweden; Mexico City, Mexico, 2007.</p> <p>Michael Gallagher and Paul Mitchell (eds.), <i>The Politics of Electoral Systems</i>, Oxford University Press, 2008.</p> <p>Ovidiu Gherasim-Proca, „Al șaptelea scrutin prezidențial din istoria României postcomuniste (2-16 noiembrie). Hipermobilizare online, criză politică și rezultate neașteptate”, în Bogdan Gheorghiuță (ed.), <i>Alegeri, alegători și aleși în România 2009-2014</i>, Tehno Media, Sibiu, 2016.</p> <p>Ovidiu Gherasim-Proca, „Votul electronic și votul electronic la distanță. Poate îmbunătăți tehnologia digitală procesul de exprimare a preferințelor electorale?”, în Virgil Stoica, Ovidiu Gherasim-Proca (ed.), <i>Guvernanța electronică. De la promisiuni teoretice la realități empirice</i>, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, 2014.</p> <p>Charles Gross, „The Early History of the Ballot in England”, <i>The American Historical Review</i>, vol. 3, nr. 3, 1 aprilie 1898.</p> <p>Bev Harris, David Allen, Lex Alexander, <i>Black box voting ballot tampering in the 21st century</i>, Talion Pub., Renton, WA, 2004, http://catalog.hathitrust.org/api/volumes/oclc/54853903.html.</p> <p>Donald R. Horowitz, „Electoral Systems: A Primer for Decision Makers”, <i>Journal of Democracy</i>, Vol. 14, No. 4, 2003.</p> <p>Christophe Jaffrelot, Yves Déloye, Olivier Ihl, „L’invention du vote secret en Angleterre. Idéologie, intérêt et circulation des arguments”, <i>Politix</i>, vol. 6, nr. 22, 1993.</p> <p>A Lijphart, <i>Electoral Systems and Party Systems: A Study of Twenty-seven Democracies, 1945-1990</i>, Oxford University Press, 1994.</p> <p>P. Norris, <i>Electoral engineering voting rules and political behaviour</i>, Cambridge University Press, Cambridge, 2004.</p> <p>B. Manin, <i>Principes du gouvernement représentatif</i>, Calmann-Lévy, Paris, 1995.</p> <p>Filon Morar, <i>Democrația privilegiilor</i>, Editura Paideia, București, 2001</p> <p>Filon Morar, <i>Reprezentarea politică: actori și autori</i>, Editura Paideia, București, 2001.</p> <p>Giovanni Sartori, <i>Ingenieria constituțională comparată</i>, Institutul European, Iași, 2008.</p> <p>Dominique Schnapper, Christian Bachelier, <i>Ce este cetățenia?</i>, traducere de Scurtu Ilovan,</p>

	<p>Polirom, Iași, 2001.</p> <p>Virgil Stoica, Ovidiu Gherasim-Proca (ed.), <i>Gubernanța electronică. De la promisiuni teoretice la realități empirice</i>, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, 2014.</p> <p>Richard Rose (ed.), <i>International Encyclopedia of Elections</i>, Macmillan, 2000</p> <p>Gheorghe Teodorescu, Ovidiu Gherasim-Proca, <i>Sisteme și comportamente electorale</i>, AXIS, Iași, 2006.</p> <p>Gheorghe Teodorescu (coord), <i>Alegeri 2008. Campanii, lideri și sondaje</i>, Polirom, Iași, 2009.</p>
<p>CONȚINUTUL LUCRĂRILOR DE SEMINAR</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Seminar introductiv 2. Influențarea rezultatelor alegerilor. Scopul și mijloacele marketingului electoral. Obiectivele « ingineriei electorale » 3. Evoluția practicilor electorale. Drepturile și instituțiile electorale în statele Uniunii Europene. 4. Formule electorale majoritare. 5. Formule electorale proporționale: alocarea prin divizori și coeficienți. 6. Formule electorale mixte. Interacțiunea sistem electoral/ sistem politic:”Legea Duverger” 7. Modele electorale aplicate: Franța și Marea Britanie (sistem majoritar cu un tur și cu două tururi pentru Parlamentul Național), Italia (sistem proporțional cu listă blocată pentru Parlamentul Național), Belgia și Olanda (sistem proporțional cu listă neblocată pentru Parlamentul Național). 8. Modele electorale aplicate: Grecia, Finlanda, Luxemburg (sistem proporțional cu listă deschisă pentru Parlamentul Național), Irlanda (sistem cu vot unic transferabil), Germania (sistem prin compensare), Ungaria (sistem mixt). 9. TEST 10. Modelul „alegerilor de ordin secund”- Alegerile pentru Parlamentul European 11. Alegerile pentru Parlamentul European – 2009, o analiză comparativă 12. Alegerile pentru Parlamentul European – 2014, o analiză comparativă 13. Alegerea reprezentanților României în Parlamentul European. Participarea electorală: cazul alegerilor pentru Parlamentul European 14. Prezentarea rezultatelor
<p>BIBLIOGRAFIE (SELECTIV)</p>	<p>***, Legea nr. 373 din 24 septembrie 2004 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, cu modificările ulterioare.</p> <p>***, Legea nr. 33 din 16 ianuarie 2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European</p> <p>***, Legea nr. 35 din 13 martie 2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali</p> <p>***, Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare</p> <p>***, Legea nr. 288/2015 privind votul prin corespondență, precum și modificarea și completarea Legii nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente</p> <p>Alexandra Iancu, <i>On high hopes and disappointment: the broken promises of the 2014 European elections</i>, „Studia Politica: Romanian Political Science Review”, Vol. 14, No. 3, 2014, pp. 299-314</p> <p>Michael March, Slava Michaylov, <i>European Parliament elections and EU governance</i>, „Living Reviews in European Governance”, vol. 5, nr. 4, 2010, pp. 5-30</p> <p>Pierre Martin, <i>Sistemele electorale și modurile de scrutin</i>, Regia Autonomă ”Monitorul Oficial”, București, 1997</p> <p>K.F. Oelbermann (coord.), <i>Future European Parliament Elections: Ten Steps towards uniform procedures</i>, „Analysis”, 2011, pp. 9-28.</p> <p>Cristian Preda, <i>Partide și alegeri în România postcomunistă: 1989-2004</i>, Nemira, București, 2005</p> <p>Cristian Preda, <i>România postcomunistă și România interbelică</i>, Editura Meridiane, București, 2002</p> <p>Traian Rotariu, Mircea Comșa (coord.), <i>Alegerile generale 2004. O perspectivă sociologică</i>, Editura Eikon, Cluj-Napoca, 2005</p> <p>Hermann Schmitt, Sara B. Hobolt, Sebastian Adrian Popa, <i>„Spitzenkandidaten” in the 2014</i></p>

	<p><i>European Parliament Election: Does Campaign Personalization Increase the Propensity to Turn Out?</i>, Paper prepared for presentation at the ECPR General Conference to be convened at the University of Glasgow, Scotland, 3-6 September 2014.</p> <p>Adrian Sorescu (coord.), <i>25+2 modele electorale. I. Sisteme electorale</i>, Asociația Pro Democrația, București, 2006</p> <p>Gheorghe Teodorescu (coord), <i>Alegeri 2008. Campanii, lideri și sondaje</i>, Polirom, 2009</p>
REPERE METODOLOGICE***	Prelegeri de curs. Explicația și conversația euristică, metodele didactice predominante, vor fi însoțite de scurte dezbateri, de lectură și analize de text pornind de la bibliografia fundamentală a disciplinei.

EVALUARE	metodele	Evaluare continuă în timpul seminariilor. Aprecierea rezultatelor învățării prin intermediul lucrărilor individuale și testelor. Se va urmări aprecierea cunoașterii conținutului didactic predat în timpul cursului; capacitatea de a analiza în mod critic cunoștințele asimilate; prezența unei activități susținute în timpul seminariilor.
	forme	Evaluarea continuă a activității în timpul seminarului (participarea activă la dezbateri pornind de la lecturile recomandate)
	ponderea formelor de evaluare în formula notei finale	50% (evaluarea activității de seminar) 50% (examen)
	standardele minime de performanță*** *	Cerințe minime pentru promovarea disciplinei: <ul style="list-style-type: none"> - Realizarea activităților de seminar. - Obținerea a cel puțin 5 puncte (nota 5) în examen.

* obiectivele sunt formulate în funcție de grila competențelor profesionale pentru programul de studii

** la nivel de descriptor

*** strategia didactică, materiale, resurse

**** raportate la competențele formulate la Obiective sau la Standardele minime de performanță din grila 1L/1M după caz